

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. III. Caluus et Musca.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

FAB. III.

Caluus et Musca.

Calui momordit musca nudatum caput:
 Quam opprimere captans, alapam sibi duxit
 grauem.

Tunc illa irridens: punctum volucris paruulae
 Voluisti morte vlcisci: quid facies tibi,
 Iniuriae qui addideris contumeliam?

Respondit: mecum facile redeo in gratiam:
 Quia non fuisse mentem laedendi scio.
 Sed te, contemti generis animal improbum,
 Quae delectaris bibere humanum sanguinem,
 Optem necare, vel maiore incommodo.

Hoc argumentum veniam mage dari docet,
 Qui casu peccat, quam qui consilio est nocens.
 Illum esse quauis poena dignum, iudico.

*Peccatum longe grauius, quod studio et consilio,
 quam quod casu committitur ab imprudentibus.*

Hominis cuiusdam calui musca pupugit
 nudatum caput. Quam adeo sibi inuisam cum
 repente sua manu conquassare vellet: grauem
 sibi met ipsi colaphum praeter opinionem in-
 flexit, aberrante dextra. Incolumis vero dis-
 cedens musca vanos irridet vindicis conatus,
 et tu, inquit, tam violenta caede voluisti vl-
 cisci leuissimum bestiolae tactum: in te
 quantum tu statueris supplicium, qui maxi-
 ma cum iniuria, qua temet affecisti, contu-
 meliam coniungere non veritus es? Equidem,
 respondet, si quid peccatum, facile ignosco
 mihi: et animum mihi met nocendi nunquam
 fuisse,

fuisse, fatis certe scio. Te vero, insectarum quae abiectissima, et quod vix abigi possis priusquam impudenter humano explearis sanguine, omnibus omnium maxime molesta, maiori etiam meo incommodo enecare voluisssem. Haec fabula demonstrat, veniam illi magis esse paratam, qui casu et imprudens peccat, quam illi, qui studio et ambitione quadam quasi nocere, suaque scelera cumulare non veretur. Cuius adeo perpetua peccandi voluntas: in illum poenam grauiorem esse constitutam, nemo dubitabit.

F A B. IV.

Homo et Asinus.

Quidam immolasset verrem quum sancto Herculi pro salute votum debebat sua, (culi, Afello iussit reliquias poni hordei.

Quas aspernatus ille, sic locutus est:

Tuum libenter prorsus appeterem cibum, 5
Nisi qui nutritus illo est, iugulatus foret.

Huius respectu fabulae deterritus,
Periculosum semper vitavi lucrum.

Sed dicis, qui rapuere diuitias, habent.

Numeremus, agedum, qui deprensi perierint:
Maiorem turbam punitorum reperies.

Paucis temeritas est bono, multis malo.

Felix, quem faciunt aliena pericula cautum.

Cum aliquis Herculi, Iouis sancto filio, cui pro felici rerum euentu vota nuncupauerat, suamque acceptam referebat salutem, iam diu probe saginatum immolasset verrem:
I quod